

רחל מרחלית על כל העולם

העופרית הקאפריזית

היא כבר מזמן לא כוכב בינלאומי גדול, ובכל זאת היא משחקת אותה כאילו היא עדיין כן. זה שהיא זמרת דגולה, בעלת קול נפלא ואישיות בימתית עצומה, הוא עובדה שכבודה במקומה מונח. אבל זה בהחלט לא מצדיק את התנוגות המורה של הזמרת **אסתר עופרים** כלפי אמצעי התקשורת, וגם כלפי הסובבים אותה והקרובים לה ביותר.

רוני ואסתר עופרים
פיקוח צמוד

או קודם-כל, היא דרשה — וגם קיבלה — מאמרגניה בארץ, סבן טלית, דירתפאר במלון ראמאדה בתל-אביב.

אחר כך היא שיגעה את השכל לחברי התומרת המלווה אותה במהלך החזרות, שלא לדבר על שינוי שירים, שינוי דיעה, שינוי מועדים וכו'.

חוץ מזה היא „הירשתה“ לעיתונאית ידועה לחכות לה שעתים וחצי, עד שהואי לה בכלל להתנסות אליה, וגם אז הצטיידה לה בחבר הצמוד שלה **רוני ברנר**, שפיקח אישית על מתן השאלות והתשובות. לעיתור נאי אחר לא ענתה כלל, כשפנה אליה. עיתונאי נוסף סולק מאולם-החזרות שלה בכוש-רשמים.

ואילו התחנה הצבאית, גלי צה"ל, זכתה לעומת זאת בכבוד גדול, ואסתר עופרים ניאוחה לשוחח שם משך שעתים תמימות, ובגילוי-לב, על שירתה, פחדיה, חייה בעבר, חייה בהווה וחיייה בעתיד, כשהיא משיבה בפה-מלא לשאלותיהם של **מולי שפירא** ו**אבני קורן**, שניהם עורכי-תוכן גיות בתחנה.

או תגידו לי אתם, מה יש לשניים האלה שאין לכל השאר?

רחל רמב"ם

מעניין לאן עוד תגיע שאיפת-הדעת של הצעירים הירושלמיים הזוהרים, אלה שמשמשים כעורכי-שירים, דוברים וסתם מתחככים בין אנשים גדולים.

כשתם היו עדיין צעירים מאד, היתה האופנה ללמוד צרפתית, מי לא למד אז צרפתית? אחרי מלחמת ששת הימים היתה האופנה לימוד ערבית, את זה עוד היה אפשר להבין, אבל שתם ככה לקום וללמוד סנסקריט, זה כבר נבצר מבינתי.

לא הבנתי מדוע כל מיני ירושלמים טריים בהגונים, ובראשם **יהואל** („חיליק אבי התאומים“) **גוטמן**, עוזרו של שר-המישפטים **חיים צדוק**, הולכים פתאום ללמוד את השפה הזאת, שעד שלא הסתי כלתי באנציקלופדיה לא ידעתי בכלל שהיא השפה של היהודים.

רק כשבדתי בדיוק היכן לומדים חיליק וחבריו את השפה הזו בשקדנות מפליאה,

יצא לנו לשמוע על חתיכה קבועה בחייו. והנה, בום טראה, הוא נפל שדוד, והפעם עד הסוף.

האמת היא שעל הרומן שנירקם בינו לבין השחקנית **פנינה וילצ'ר**, שהיא אחותם הקטנה של העיתונאית **ריבקה רז** ושל האמרגן **רני דגן** — שהוא אגב ידיד קרוב של יהורם, ואף שימש אמרגנו במשך זמן מסוים — ידעתי עוד כשהיה בחיתוליו.

אך כששמע יהורם שיש בדעתי להביא לידיעתכם את העניין, הוא ממש הפציר בי שלא אפרסם את הסיפור, ואתם הרי יודעים שאני רכתיב מאין-כמוני. אז וי-תיתי לו הפעם, מה גם שלמען האמת חשבתי שהוא בודאי רומנצ'יק לא-רציני. אלא ששעתי, מה אפשר לעשות. פנינה וילצ'ר לא רק הפכה חברתו הקבועה של יהורם, היא גם עברה לגור בדירתו שב-גיבעתיים, ואם אינני טועה זוהי החברה הראשונה של יהורם שגרה איתו רשמית תחת גג אחד.

ואם לא די בזה, הוא גם לקח אותה לבקר את שתי אהבותיו האמיתיות והרא-שונות-בעולם: אמו, וירושלים.

כעת, כשהוא במילואים, הוא קנה לה במתנה המון תקליטים קלאסיים, כדי שלא תשתעמם חס וחלילה, והיא שמחה להכריז קבל עם ועדה שבפעם הראשונה בחייה שלה היא ממש מאוהבת, ושדבר כזה כמו שקורה בינה ובין יהורם קורה פעם אחת בחייה, ושהיא מקווה שזה יימשך לנצח. גם אנחנו, נכון?

נשואים

או לא

אתם זוכרים את **מיכל נוי**? זאת שי-החליפה את **מרגלית אנקורי** בתפקיד

פעמיים בשבוע, נדמה לי שהגעתי לפית-רון התעלומה.

מסתבר, כי עוד פעם — שרשה-להיפאם. עוד פעם הכל מסתובב סביב האשה, הפעם זו בחורה יהודיה כשרה וטובה, אבל ממוצא הודי, שהצליחה תוך שנים ספורות בארץ להפוך את ירושלים על פיה להיות לאחת הכלות המבוקשות ביותר בעיר.

לינדה רמב"ם כבר עשתה הרבה בירו-שלים. היא עבדה בסוכנות היהודית, עבדה באגודת-ההסתודגטים, אבל בעיקר נודעה כאשר שימשה כדיללת בכל מיני קונגרסים של אנשים חשובים, שם פגשה את צדוק, שאותו בודאי לא מעניין ללמוד סנסקריט, ואת חיליק — שאותו זה דווקא כן עניין. או אל תתפלאו, אם פתאום יתקבלו במי-דינה הזאת חוקים הכתובים בסנסקריט, שרק שר-המישפטים ועוזרו יבנו אותם.

לינדה רמב"ם
ירושלים הפוכה

מיכל נוי
טוד כמוט

שילה במחזמר שיער? זאת שאחרי-כך נסעה לחו"ל ונתנה את ההזדמנות ל**אביבה פז** להחליף אותה, ועזרה בעצם המעשה הזה להולדתו של רומן גדול בין אביבה ל**שוקי לוי**? והרי במהלכו של רומן זה ענבה אביבה את בעלה, הרקדן **משה אפרתי**, ונסעה עם תינוקה בן החודשים הספורים אחרי שוקי, לפריס.

זוכרים נכון, או גם אצל מיכל חלו שינויים מרחיקי-לכת, בחיי-המישפחה שלה. מיכל, שהיתה אשה נשואה כרת וזכדן, השתתפה בהצגה אל תקרא לי שחור יחד עם **אברהם פרוה**, **רותי נבון** ובחור צעיר בשם **רודו זר**, שהוא בנו של חברי-הכנסת מטעם המערך, **מרדכי זר**.

והנה, בין השניים פרחו אהבה לא-נורמלית. מיכל התגרשה מבעלה, והשניים נסעו יחד לארצות-הברית לחפש את מזלם, מארצות-הברית החלו להגיע כל מיני סיפורים על מצבו העגום של הזוג שנותר, לדברי המלעיונים, מחוסר-עבודה.

אלא מה, דודו לא נשאר חייב, מעל דפי עיתון זה פירסם מיכתב-תשובה למשיבציו, ובו יישר כי הוא ומיכל עובדים, חיים, ומרוצים מאד משהותם בניו-יורק סיטי. בי-ימים אלה שבו הצמד-המד לארץ, כשהם עדיין ביחד, עדיין מאושרים, קוראים אחד לשני „אשתי“ ו„בעלי“, אך מסרבים בתוקף להשיב על השאלה אם גישואיהם הם במסגרת החוק או לא, מה שמזכיר את הבדיחה האנגלית על האיש שאמר לכל-בו: „אתה בא או לא?״ והכלב בא או לא בא?!

הם, כמו שאני מבינה, מתכוונים הפעם להישאר בארץ ולהשתלב בנוף-היבדודי חי-מקומי, שיהיה להם בהצלחה, מה איכפת לי.

פנינה וילצ'ר ויהורם גאון
רק שיימשך לנצח

הסבתא המזמרת

כשהיא חיתנה את בתה **אורית**, נאנחו כל בני דוד הפלמ"ח ואמרו: „את, היו זמנים.“

ובכן, דוד הפלמ"ח עוד לא הספיק להירגע מנישואיהם של אורית והטייס **יגאל שוחט**, וכבר נפלה הפתעה חדשה בחיקו. יפה חיתנה גם את בתה האמצעית, **תמי**, עם סטודנט מירושלים.

או מה יגיד דוד הפלמ"ח כעת, כשאני אבוא ואבשר לו שזמרת שלושה-מילחמות עומדת להיות סבתא בחודשים הקרובים?

לא, לא, זאת לא אורית שעומדת להפוך אותה לסבתא מאושרת, אלא דווקא תמי, הצעירה יותר.

מה יש לדבר, הם עושים הכל כלי-כך מהר, הצעירים בימינו. חוץ מזה, לגבי יפה, „הזמן עובר, חביבתי.“

הגאון

מאוהב

מה תגידו עליו, על יהורם גאון, הבחור עדיין מסוגל להפתיע, חשבנו כבר שהנ"ל התייבש. זה עידן ועידנים שלא